

גיליתי שיש אהבה אינסופית, וכי ככל שמקבלים ממנה יותר יכולם לעמוד בניסיונות. השלטונות מסרו את הארץ, אך היותי חילק ממנה. החלטתי ללבכת בהתמדה לבקר, לחיות, לשם, להחיות את הארץ. התהברתי ליריחו. היו פירות לקשר: בעלי וילדיו היקרים, והארץ. ההשגה נתנה לי לנור בחווה קטנה ולעבוד אותה. הקשר הפך למשמעות קשה ולעמידה בקשימים ללא מענה. או

החליטתי שהדרך היא התשובה. "על כל הקשיים תכה האהבה". קשיים של בידור, של ביטחון, של מים, של תקציבים. וכללו מצאנו מענה בזכות הביטחון. לפער מים זה לך זמן.

בניתי בית פשוט והוא קשה לאנשים לקבלו. לא יכולתי לחת להם פינוקים. הם לא הבינו מה הן זיקה, פשוטות, אדמה, נתינה ללא מצרדים, שמהה. לי נדרשו לשם כך שני חיים, דרך ארוכה. איך אוכל לתת להם

להבין? מן המקום הנמור בעולם שמתחבר לגביה ביותר יש נשימה אחת של אש, של קדר, של פשטות. סוף של אדמה עם ריח החיות עצמה. האם יש לכם אונינים לשמע את הניגון העתיק של השלולה המתחבר לצלילי הארץ? עורו, עורו, חברים. יש השגחה. יש מי שרואג לנו. הקשיים והשמהה, הצעיר והאוישר, כולם כלים שלו.